

uheldigt valgt Eksempel paa Teatre, der skulde have lidt ved Skatten. Naar det kongelige Teater har Underbalance, ligger det i forskellige Aarsager, som jeg ikke her behøver at drøfte med det ærede Medlem, da det ærede Medlem kender det nok saa godt som jeg; men hvad det her kommer an paa, er, om det kongelige Teater er blevet væsentligt hemmet i sin Virksomhed af Skatten, om Besøget i det kongelige Teater har været ringere i dette Aar end i det foregaaende. Derom ved det ærede Medlem meget godt, at det kongelige Teater har haft en forholdsvis fortræffelig Sæson og et meget godt Besøg, og at Forlystelsesskatten fuldt ud har indbragt, hvad der var beregnet, at den skulde indbringe paa dette Teater. Det kongelige Teater har slet ikke lidt ved denne Skat. Det ærede Medlem mente, at der var meget faa andre Teatre, der havde været rigtig heldige i deres Repertoirevalg. Deri kunne det ærede Medlem og jeg for en Gangs Skyld være enige. Det synes jeg ganske vist heller ikke, der er ret mange af dem, der have været. Men trods dette er der Teatre, der i høj Grad have spundet Silke i Vinter. Det interesserede mig f. Eks. meget at se et Interview, jeg husker ikke, i hvilket Blad det var, hvori der var en Udtalelse af en kendt Teaterdirektør her i København, som har et meget stort Etablissement, der delvis er Teater og delvis Varieté, et Etablissement, som sagdes at ville blive fuldstændig ruineret af denne Skat. Vedkommende Interviewer spurgte Direktøren, hvorledes det var gaaet. Det var gaaet ganske overordentlig glimrende. Saa spurgte Intervieweren ham, om ikke Forlystelsesskatten havde skadet ham. Jo, lidt i Begyndelsen, men det var dog i det væsentlige ovre. Jeg tror, at dette Svar er ret typisk for Forholdene. Det kan ikke paastaas, og det paastod det ærede Medlem egentlig heller ikke, at Forlystelseslivet i København i nogen Maade er blevet sat i Knæ i den forløbne Vinter ved denne Skat. Jeg tror heller ikke, at noget lignende er Tilfældet de fleste andre Steder.

Det ærede Medlem sagde, at Teaterdirektørerne ikke kunne vælte den hele Skat over paa Publikum, men selv maa bære en Del af den. Tværtimod er Loven jo indrettet saaledes, og de Vejledninger til dens Udførelse, som vi have udsendt fra Finansministeriets Side, stille lige henimod at lægge Forholdene saaledes til Rette, at Publikum kommer til at bære Skatten, og det tror jeg ogsaa,

at Publikum i det overvejende Antal Tilfælde har gjort. Der er endogsaa nogle Tilfælde — og det ærede Medlem vil vistnok være bekendt med, hvad jeg sigter til —, hvor Teatre direkte have lukreret ved Skatten, idet de havde en Billetprijs, i hvilken den gamle Kommuneafgift paa 5 pCt. var inkluderet, men ikke desmindre have de paalagt den nye Afgift med Skattens fulde 10 pCt. i Stedet for, at de egentlig kun skulde have paalagt 5. De have i Virkeligheden af Publikum taget en Billetprijs, der indbefatter en Skat af 15 pCt., og have kun til Staten maattet udrede 10 pCt. Dette Forhold er blevet offentlig paataalt, ellers skulde jeg ikke have nævnt det. Men det er et Eksempel paa, at Teaterdirektørerne stundom saa langtfræ selv bære en Del af Skatten, at de endogsaa have kunnet stikke en Del af den i deres egen Lomme.

Endelig sagde det ærede Medlem, at det lod til, at jeg vilde have en Art Tak fra Musikerne. Der er visse Erfaringer, som det politiske Liv forsyner en med, og blandt dem er der for mit Vedkommende den, at jeg forlængst er holdt op med at vente mig Tak for noget som helst af denne Art. Det maa man overhovedet ikke vente for Lovgivningsforanstaltninger, hverken af den ene eller den anden Art. De Mennesker, som Lovforanstaltningerne gavne, indhøste Fordelene, men glemme at takke, og de, som Lovforanstaltningerne paa en eller anden Maade komme paa tværs, glemme ikke at give deres Følelser Luft. Det er ikke noget at beklage sig over; det er saa Livets Gang. Og paa samme Maade gaar det her. Jeg har ikke ventet nogen som helst Tak fra Musikerne og forlanger den heller ikke. Jeg har set, at denne Skat har virket til Skade for en bestemt Klasse af erhvervsdrivende Borgere, hvilket ikke var Meningen, og da jeg saa det, har jeg truffet Foranstaltninger til Ophævelse af Skatten; det er det hele.

Brandes: Jeg vil ikke genoptage den Diskussion, jeg førte i Fjor med den højtærede Finansminister, og den højtærede Minister ønsker det vist heller ikke; Tiden er neppe til det, og jeg tror ogsaa, der er større Interesser i Luften end just Forlystelsessafgiften. Dette til Forklaring af, at jeg ikke atter anfører alle de Grunde, jeg kunde have overfor selve Forlystelsesskatten. Det er jo heller ikke den, der ligger for. Den Gang gjaldt det et Lovforslag, jeg var en Modstander af, her gælder det et Lovforslag,